

volscă, luată și derimată de Samniți. Acestia pretinuseră ca se se redice colonia. Romanii recusară, și această fu cauza de se născu resbellulă allă doilé samniticū, la anulū R. 429. Totū în acellū timpū locuitorii cetăților Palepoli și Neapoli făcusseră predățiuni în Campania; Romanii cerură satisfacere de la dînșii, înse acestia indemnăți de Tarentini și de Samniți nu se plecară se dea. In urma acestora Romanii redicară armele în contra lorū. Q. Publiū Filone, ântâiulū proconsule, luă Palepolia. Spre a împărți puterile Samniților, Romanii făcură legămintū cu Apuliū, și espediră o armată în Apulia. Fiindū că se născusse îndoințiă asupra auspicielorū, dictatoriulū Q. Papiriū Cursore fu nevoitū a se întorce la Roma: la acestă întorcere ellū oppri pre Q. Fabiū Massimu de a începe bătălia în lipsa sa. Inse acesta sedussū de audacia inimicilorū ce mergea crescândū, redică armele, și invinse. Dictatoriulū supperatū pentru călcarea ordonii selle, voi se pedepsécă pre Q. Fibiū, înse armata lū scăpă de mēnia lui. Papiriū bătū de a două oră pre Samniți și apoi le dede armistețiū. Samniții mai perdură încă alte două bătălie; érá Fabiū luă Luceria. După atâte desastre Samniți cerură pace, înse Romanii pretinseră de la dînșii suppunere totale, și așia neînvoindu-se Samniții continuară resbellulū, și împressurară Luceria. Unū corpū de ôste romană care mergea se despressure Luceria, condussū de consuli T. Veturiū și Sp. Postumiū, fu bătutū de cōtră pretoriulū samniticū C. Ponțiū în strimtorile de la Caudiū; partea care mai remase închisă în strimtori, capitulă și trecū pre suptū unū jugū de lancia (*Furculae Caudinae*), și se dūsse la Capua, a. R. 432. Senatulū romanū nu primī condițiunile cu cari capitulasse, și resbellulū urmă înainte cu sôrte variată, înse mai pre urmă cu totulū în favórea Romanilorū. — In timpulū resbellului cu Samniții se scullară și Etruscii în contra Romanilorū, și împressurară cetatea romană Sutriū, cu scopū de a și